

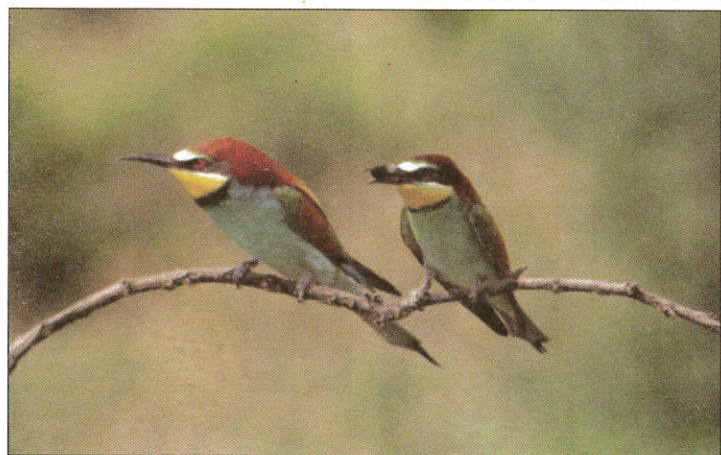
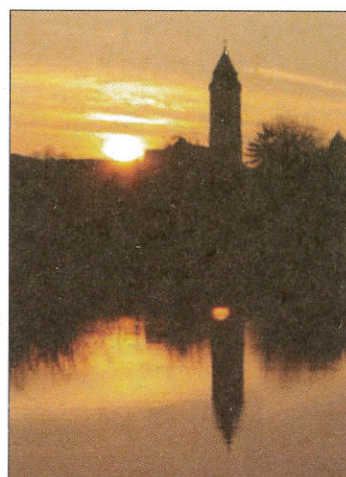
Császártöltés napjainkban

A fenti címmel nyílt meg Hrubí Richárd amatőr fotós kiállítása a Községek Házában november 26-án, a szennyvízcsatorna-hálózat ünnepélyes átadásának kísérőprogramjaként.

Richárd elsősorban természetfotós, ám ez alkalomból eleget tett a felkérésnek, ami úgy szólt, hogy induljon el a falu egyik végén, és mindent fényképezzen le, amit érdemesnek talál. Legyen az épület, táj, ember, növény, vagy állat, ez alkalomból örökítsük meg a 2009-es évet fotókon szépségeivel és csúnya

oldalaival egyaránt. Érdemes megnézni a kiállítást, mert itt vehetjük észre azt az egyéni látásmódot, ami megkülönbözteti az egyszerű fényképezést a művészi szemlélettől. A templomot a hajnali fényben megőrkítő képei, az őszi természetet: növényeket és állatokat bemutató fotói egyaránt. Sokan magukra ismerhetnek a kiállított portrékon is.

A fotókiállítás anyaga megmarad, a zeneteremben kerül elhelyezésre, így továbbra is látogatható lesz.

Tél csodái

Idén harmadik alkalommal rendeztük meg az óvodások és az iskolások munkáiból készült kiállítást december 6-án. Ez a kiállítás - hagyományosan - egyben verseny is volt, hiszen az osztályok munkáját értékeltük. Ezen a megmérettetésen azonban mindenki nyert, hiszen a Német Kisebbségi Önkormányzat támogatásaként -összesen 130.000,-Ft-al - gyarapodhatott egy-egy szakkör, vagy osztályközösség kasszája. Az értékelés fő szempontja most is az volt, hogy a zsűri a gyerekek munkáját értékelte. Ebben az évben fősősök között a fődíjat a 8. osztály, az alsósok között a 3. osztály nyerte el.

A kiállítás a karácsonyi ünnepekig tekinthető meg a Teleház kiállítótermében.

Császártöltési Hírmondó

Kiadja és terjeszti: Császártöltés Önkormányzata

Szerkesztette: Berger Józsefné

Fotókat készítette: Angeli Gyuláné

Készült: Kópia Kft., Kiskunhalas, Bocskai u. 12.

Császártöltési Hírmondó

XIII. évfolyam 6. szám

2009. december

Császártöltési Önkormányzat lapja

Megjelenik kéthavonta

„Az ünnep Isten ajándéka”

Azóta sem láttam akkora havat, mint amikor apró kisgyermekként, karácsony reggelén testben és lélekben az ünnepre öltözve, készülve lépkedtünk a templom felé. Emlékszem mennyire elvarázsoltak bennünket az óriási templomi karácsonyfák fényei, a jászolban fekvő Kisjézus csodája, a várakozás hangulata. Gyerekként alig vártuk, hogy vége legyen a misének, és a szikrázó napsütésben hazaérjünk. Azt sem bántuk, ha a fehér hócsizmába bújtatott kiscipőnkben félig megfagyott a lábunk az úton, mert tudtuk, hogy otthon a cserépkályha forró oldalának nyomva majd fölmelegszik. Szertartás volt, hogy csak a karácsonyi mise után kaphattuk meg ajándékainkat, hiába próbáltunk már reggel lelkesen „Kellemes Karácsonyi Ünnepeket” kívánni az áhított meglepetés reményében. Most már látom, így tanultuk meg, hogy a lélek előrébb való a testi kívánságoknál, a tárgyi ajándékoknál.

Vajon a mi gyerekeink tudják-e ezt? Vajon felnőttként nem feledkeztünk-e meg mi is erről? Hiszen a mai világ nem erre tanít, és sokszor eltörlődnek a hangsúlyok az ünnep lényegéről. Az utóbbi években a méregdrága ajándékok hajszolása, a szükségesnek vélt anyagiak előteremtése, az egymásra licitálás elvonja a figyelmet, más irányba tereli a

gondolatokat.

Márai Sándor segít a megfogalmazásban: „Megtanultam tisztelni az ünnepeket. Az ünnep Isten ajándéka, más, mint a többi nap, s arra való, hogy a hétköznapi mivoltunkból kivetkőzödjön tiszteljük önmagunkban az embert. Sajnálom azokat, akik nem tudnak ünnepelni. Az ünnep önmagunk fölemelése. Tiszta ün-

nepi ruhában, tiszta ünnepi gondolatokkal lehet csak ünnepelni, felülemelkedve a hétköznapiakon s apró küzdelmeinken. Csak az ünneplőbe öltözött, ünneplő ember tudja megérteni annak a kijelentésnek a nagyságát, hogy Isten az embert saját képére teremtette.”

És ha ajándékot adunk, akkor az legyen személyre szóló, átgondolt, de legfőképpen szívből jövő. Látni a meglepett ember örömtől csillogó szemét, boldog mosolyát feledhetetlen élmény. Egy édesanya mesélte azt, hogy felnőttkorra legszebb, legfelfeltettebb ajándéka egy 180 forintos cd lemez, amelyre lázadó, kamasz gyermekei azokat a dalokat gyűjtötték össze, amelyeket „kiskorukban” mindig énekelgettek nekik. A „Könnyű álmodj halkan az éj”, a „Ha én rózsá volnék”, a „Kell ott fenn egy ország” csodáját kívánom mindannyiunknak Karácsony szent ünnepén.

Meghívó

Császártöltés Önkormányzata az óvoda és az iskola tanulói és nevelőtestülete tisztelettel meghívja településünk valamennyi lakóját 2009. december 20-án, vasárnap 16.00 órakor a **MINDENKI KARÁCSONYA** ünnepségére, a Teleház sportcsarnokába.

Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csémege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ágra
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,

aranyese, áhítat
minden szívet átitat.

Pásztorjátzsók be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

*Császártöltés község Önkormányzata nevében békés,
boldog karácsonyi ünnepeket és egészségesen gazdag új
évet kívánok településünk valamennyi lakójának:*

Frick József
polgármester

Szennyvízcsatorna-hálózat ünnepélyes átadása 5. oldal

Császártöltésről indultak:

Gódor Andrásné 6-7. oldal

Búcsúznak Gönczi Karcsi bácsitól 7. oldal

Iskolai-Óvodai Hírek

10-11. oldal

Idősek Napja

November 8-án, vasárnap del-
után tartottuk meg az Idősek Nap-
ját a Teleház sportcsarnokában. A
vendégeket az óvodások, Leírer
Ményhértné Margit néni, vala-
mint R. Kárpát Péter és Kenez
Marianna műsorával köszöntöttük.
Az délután vacsorával, zenével és
táncosl zárdított. Rendkívül együn-
ket sokan támo gattak, ezután is
a közösség boldogulása hoz.

Mi vállaltot meg? A fejünk
főött elviharzott két világá bört,
ket diktátúra, mind egyik egy-
gítte az össze tartás köteleit
A diktátúrák eleve gyánakodva
telentetek az idősebbeké, hiszen
azok ismeretek az azeletű időtér-
Minden elnyomó rendszer ter-
mészetéből fakad, hogy igyekszik
felzárolni a társadalom emle-
kezetét, az embereket összekötő
szálakat, hiszen érdekében áll,
hogy azok elszigeteltek legyenek
egy másától, mint és igaz! kapco-
latok nélkül emberek legyenek.
Az idősök pedig pont ennek az
úgyában álltak. Az, hogy ezek az
országok gazdaságát rendszerek
nem bizonyultak életképesnek,
nem nek is köszönhető.”

.....
Soha nem késő a kérés ér-
teki állam! „megbecsülés” helyett
valódi tisztelőben részesíteni az
idősöbket. Az öregég természe-
tes embert állapot. Nem szégyen,
nem betegség. Sok ember idősebb
korára jut el oda, hogy szelleme
és alkotóereje kiteljesedik, persze
akkor, ha hagyják, hogy
alkosszon.

Ezért nem vagyok hajlandó
figyelembe venni az olyan nyílt
és burkolt formában hoztam el-
juttatott véleményeket, amelyek
azt hangsúlyozták, hogy már elég
kapart az idősek, nem kell őket
ráhhoz, hogy az önkormányzat
igénis tegye hozzá a pénzét egy
olyan beruházáshoz, mint az í-
körtől.”

Meg kell tanulnunk a látalo-
kat, példát kell mutatnunk á bban,
hogy megbecsüljék Önöket. Fel
kell újra fedeznünk, nekünk, nem
adta bölcsességét. Meg kell hall-
gatnunk az idősöbket. Oda kell
figyelnünk. Fel kell ismernünk:
a szépség, az értelem nem függ

temetőkápolna környezetének
kialakítása. Mert tudom, hogy ez
önkéntes fontos. A kápolna beru-
háására a pénz nagy részét szintén
egy idős ember adományozta a
falunak. Neki volt lehetősége rá,
és úgy érezte, hogy ennyit meg-
költeni a szülőfalujáért. Es önök
közül is számaszan áldoztak erre a
célra, és kisebb-nagyobb össze-
gekkel támo gattak az építkezést.
Ezért szándékozom megtartani a
mostani formában a nyugdíjasok
éves közöntését, a nyolcvan
éven fölfelek karácsonyi meg-
ajándékozását.

Óvodai - iskolai hırek

HELYTÖRTÉNET

AZ ISKOLA ÉS AZ OKTATÁS TÖRTÉNETE CSÁSZÁRTÖLTÉSEN

A tanügyigazgatás szervezete a Kalocsai Főegyházmegyében Az 1868-as Eötvös-féle népoktatási törvény a népiskolák ellenőrzésére elrendelte a királyi tanfelügyelőségek felállítását, és elismerte az egyes felekezetek iskolafenntartási jogát. Ezért a katolikus egyház is létrehozta a célnak megfelelő saját intézményeit.

A Kalocsai Főegyházmegyében - Császártöltés község is ide tartozott - már 1858-tól egyházmegyei iskolai főfelügyelő működött. Feladata volt annak ellenőrzése, hogy a hozzá tartozó iskolák a fenti törvényben előírtaknak megfelelően működnek-e, illetve keresni a további fejlesztési lehetőségeket. A főtanfelügyelőség kapcsolatot tartott az egyházmegye iskoláival, rendszeresen látogatta azokat, döntött a tanítók kinevezésében, személyi és egyéb kérdésekben és erről rendszeresen beszámolt az Érseki Hivatalnak.

Az egyházmegye tanügyigazgatásában jelentős szerepet kapott az iskolai főtanács. Az új iskolaépületek terveit és költségvetését hagyta jóvá, döntött a szülők és tanítók közötti vitás ügyekben, fegyelmi ügyeket bíralt el.

Haynald Lajos érsek 1881-ben öt (később hat) tankerületre osztotta az egyházmegyét, élükre iskolalátogatót nevezett ki, akik évente egyszer végiglátogatták a rájukbízott kerület népiskoláit.

A helyi iskolákat igazgató-tanítók vezették, akiknek felügyeletét a helyi egyházközség látta el az iskolaszéken keresztül.

Az iskolaszék tagjait három évre nevezték ki: elnöke a plébános,

tagjai a tanítók voltak, de felkértek kívülálló személyeket is tagnak. Az iskolaszék meghatározta a tanév kezdetét, a vizsgák idejét, és minden az oktatással kapcsolatos problémát, ügyet megtárgyalt. Az egyházi elnök mellé világi elnököt is választottak. Ezt a világi elnöki posztot három évtizeden keresztül Gallina Frigyes jegyző töltötte be, aki sok más elfoglaltsága mellett az iskolai oktatás ügyét is szívügyének tekintette. (Gallina Frigyes nevével a mostani Községek Házával kapcsolatosan találkozhattunk.

Ez az épület volt az egykori jegyzői lak, itt élt népes családjával, feleségével és nyolc gyermekével.)

A Főtanfelügyelőség az iskolák államosításig - 1948-ig - irányította az iskolákat.

Spitz Konrád tragikus halálát követően a vaskúti származású Hárs József töltötte be a kántortanítói posztot 1864 márciusától egészen 1900-ig. Német nyelven tanított, később a postamesteri tisztséget is ő töltötte be. Hárs József 36 éven keresztül szolgálta az oktatás ügyét Császártöltésen. Ebben az időszakban mind a világi, mind az egyházi vezetés részéről egyre nagyobb figyelemmel fordultak az iskola felé. Az éves tanterveket jóváhagyás végett kötelesek voltak minden évben a Kalocsai Főegyházme-

gyéhez fölterjeszteni. Az elfogadott tantervek mentén folyhatott azután a tanítás.

1881-től a segédtanítói állást Szabó József töltötte be. Szabó durva, kötekedő ember volt, és a gyerekekkel is rosszul bánt. A sok panaszt számonkérés követte volna, ám ez elől lemondással menekült el Szabó. Lemondó levelében ezt írta: „ Köszönöm a keserű kenyeret, melyet az irigység és a bosszú tőlem ismét elvenni készül.”

1885-ben szervezték meg a harmadik tanítói állást, ami női állás volt. Évi 300 forintot, 40 forint lakbért, és 20 forint kertválságot kapott a betöltője. A női állásokban szinte évente történt a csere, férjhez mentek, és lemondtak az állásukról a tanítónők. Így követték az egymás utáni években Jakula Mária, és a bácsalmási Hirmann Mária egymást. Ekkor az iskolaszék megelégedte a gyakori váltást és elhatározta, hogy a megüresedett második és a harmadik női állásra ezután férfitanítót fog alkalmazni. Az iskolaszék pályázatára azonban egyetlen jelentkező sem akadt, így a kalocsai tanítóképző igazgatójától kért segítséget Vasznér Lipót plébános, az iskolaszék elnöke. Ám segíteni ő sem tudott, válaszelevelében ezt írta: „ Nagy a tanítószükség. Nem csoda, mikor olyan silányan vannak díjazva.” Így karácsonyig egy tanítóval működött az iskola. Ekkor jelentkezett a második állásra Mátéffy András, a harmadikra Töröki József. Mátéffy öt évi, 1890-ig maradt, Török, azonban még ugyanebben a tanévben távozott. Az 1888/89-es évben a harmadik állást Rákos István töltötte be, őt váltotta Nigrényi Erzsébet, aki két évig dolgozott itt. A leírások szerint ő felkészült, lelkes pedagógus volt.

Az 1890 tanév végi vizsgák eredményei, sajnos elvesztettek voltak. Ennek adatai:

Mindennapi iskola A tanító neve	oszt	létszám	jelen volt	eredmény
Nigrényi Erzsébet	I. vegyes A	114	47	kitűnő
Mátéffy András	IB és II.	117	44	kielégítő
Hárs József	III. és IV.	74	35	kielégítő
Hárs József	V. és VI.	45	40	kielégítő
Összesen		350	166	

Ismétlő iskola A tanító neve	oszt	létszám	jelen volt	eredmény
Mátéffy András	fiú osztály	63	3	nem volt megtartható
Hárs József	lány osztály	66	27	kielégítő
Összesen		129	30	

Az iskolaszék ekkor szembesült a gyakori tanítóváltások következményeivel, és ekkor határozta el, hogy rendezi a tanítók javadalmazását. A kántortanító fizetését évi 145 Ft-ban, 60 mérő rozs értékében, ami 180 Ft-ban, 24 k. hold szántó értékében, ami 120 Ft-ban, 1129 négyszögöl rét értékében, ami 40 Ft-ban állapították meg. A lakáshoz 40 Ft-ot kapott. Így összesen 565 Ft-ra emelkedett az addigi 400 Ft-os éves bér. A második állás bére mindennel együtt 370 Ft-ra, a harmadik állás bére évi 360 Ft-ra emelkedett.

Ennek volt köszönhető, hogy egyszerre több pályázó adta be kérvényét a második és harmadik állásra már 1891-ben is.

1892-ben az iskolaszék határozata szerint a tanítás nyelve a magyar lett, ám a német nyelvre, mint kisegítőre ezután is szükség volt.

1899-ben nagy segítség érkezett Kalocsáról. Egy magát megnevezni nem akaró jötevő 600 Ft-os alapítványt tett a császártöltési szegény diákok javára. A pénz éves kamataiból tankönyveket kellett vásárolni, amit a rászoruló tanulók között kellett szétosztani.

Az iskolaszék odafigyelését látva a megyei tanfelügyelőség is intézkedéseket tett a jobb iskolába járás elősegítésére, és a tanítói állások növelésére. 1892-ben szervezték meg a negyedik tanítói állást.

Osztálytalálkozó 1946-1954

„Szívünk ma titkon dalt zeng

Emlékeinkben minden újra él.

55 ének elmúltával, hálát adunk sok öröm s bánatért.

Hálaimánk ma égig ér, nagy Istenünk kérve kérünk:

Áldjon meg minket szent kezéd, s adjon még hosszú életet.”

Köszönjük, hogy ezt is megéltük. Öröm volt valamennyiünk számára, újra látni a régen látott barátokat. Felelevenedtek a közös emlékek és élmények, egy-egy kollektív csínytevés és a jószándékú tanári intelmek. Örömmel és nagy tisztelettel köszöntöttük Epres József gyémántdiplomás pedagógust, aki velünk kezdte sikeres pályáját. Nagy kitartással és türelemmel, gyakran a kezünket fogva tanított a betűvetésre és számolásra. Tőle kaptunk útravalót, amikor nyolc év után 1954-ben szárnyakat bontottunk, és kirepültünk a „nagybetűs” ÉLET-be. Akkor még nem tudtuk, hogy mi vár ránk, de tudtuk, hogy a jó alapra lehet építeni. Köszönjük a velünk való törődést, minden résztvevőnek, hogy újra eljöttek. Apát úrnak és a kántor úrnak köszönetet mondunk az elhunyt barátokért és tanárokért elmondott megható gyászmiséért. Kedves barátaink! Öt év múlva nagy szeretettel újra várunk mindenkit.

Szervezők

Pelényi József, Glocker Katalin, Bényei Júlia, Epres József, Rábai Éva, Viedner Veronika, Valter Mária, Mérész Aranka, Gábor Teréz, Maráz Mária, Stalter Mária, Valter Erzsébet, Ámann Anna, Koch Éva, Schweibert József, Valter Teréz, Báth József, Bergman Teréz, Berger Éva, Geringer Júlia, Valter Márta, Winter István, Dr Kákonyi Antal, Fang János, Fekete József, Lóz Lőrinc, Angeli János, Szépligeti János, Schultz András, Páncél Ferenc

Anyakönyvi hírek

Októberi számunk megjelenése óta hat kis újszülöttet köszönhetünk a településünkön. A most megjelentetett fényképeken azonban már „nagyobbacsok” szerepelnek. Bennük az a közös, hogy mindannyian császártöltési gyökerekkel rendelkeznek: apukájuk, vagy anyukájuk származik innen.

Születtek: Berger Zsombor 2009.10.13-án. Szülei: Berger Csaba és Harkai Patrícia, Miskolczi Zsolt 2009. 10.15-én. Szülei: Miskolczi Zsolt és Kökény Klaudia, Németh Nóra 2009. 10.28-án. Szülei: Németh Zalán és Antóni Anett, Gróf Éva 2009.11.12-én. Szülei: Gróf Csaba és Kiss Éva, Rausch Aliz 2009.11.25-én. Szülei: Sendula Erzsébet és Rausch Zsolt, Komróczki Virág Lea 2009. 12.05-én. Szülei: Komróczki Imre és Mészáros Erzsébet. Halász Csongor és Halász Márk 2009. 05.29-én. Szülei: Dr. Halász Csaba és Dr. Varga-Sabján Petra, Prohászka Evelin Debóra 2009.01.12-én. Szülei: Prohászka József és Lakatos Kornélia, Péter Patrik 2009. 09.15-én. Szülei: Péter József és Kuhl Anetta.

Prohászka
Evelin
Debóra

Halász Csongor
és Halász Márk

Péter Patrik

Kedves Gyuszi, drága Berger Kati és kedves Mindnyájatok!

Ígéretemhez híven leírom tehát a verset, melyet szétszéledésünk 50. évfordulójára vittem Mancika néniem és néhány keresetlen szóval nektek is megköszönjem e levélben, hogy megőriztétetek, sőt egyre szebbé teszitek, a falut, melyben első lépteinket megtettük. A falut, mely nekünk elszármazottaknak -talán mindönk nevében írhatom, bár nem kaptam erre felhatalmazást - mindig a Világ közepe lesz, és mindig haza mehetünk! A találkozás. Gyuszi- Kati és a Többiek! Ti már benn vártatok az osztályteremben, és mi, ahogy beléptünk, csendes szemlélődöttetek, és persze Ti, mintha mindenkit megismernének. Persze engem nem nehéz. Áldott emlékü édesanyámra emlékeztetek mindnyájatokat, Ám nem úgy én. Egy-egy név, egy-egy üdvözlő. És mi újra gyermekké lettünk néhány órára.. Igen rendetlenkedtünk is az osztályfőnöki órán. Mert nem fértünk a bőrünkbe a viszontlátás örömeiben. Igen, elfelejtettünk minden fájdalmat, lelki- és testi bajt, mert együtt lehettünk újra, 50 év után.

Talán szerénytelenségnek tűnik, de büszke vagyok az egész osztályra! Ó mennyi tisztes nagymama és nagypapa életpályája rajzolódt ki a bemutatkozás során, és mennyi büszkeség a gyerekekre és unokákra. Dehogyan jutott eszükbe egy nagy műtét, egy fájó végtag, egy beteg szív! Mindannyian újból visszakaptunk 50 évet és egy gyönyörű gyerekkort, mely meghatározta az egész életünket. Köszönöm az ajándékokat! A képeslapot, melyre felírtam a megjelenteket, a matricát, melynek most keresem a helyét, hogy fő helyen legyen kicsi házam látható helyén, és az emlékeztetőt, mely olyan gyönyörűre sikeredett, hogy alig várom a reggelt, hogy dicsekedhessek a szomszédasszonyomnak.

Szeretettel gondolok a falu vezetőire, akik ilyen gyönyörűvé varázsolták Töltést, és az Erdélyből idetelepült fafaragókra, akik e csodás faszobrokat faragták. Kincs ez mindenkinek! És köszönöm az otthon maradtaknak, hogy megőrizték nekünk a falut, melyből életünk származik, és melyből meríthetünk, akármeddig élünk is. És végül köszönet Toncsi (Dönci) csapatának a finom ebédért és a szép terítékért! És egyáltalán köszönet, köszönet MINDENÉRT! Isten áldja minden lépéseketek és életetek!

Dr Mike Józsefné Posta Katalin

Emlékezem a nemes szívére,
Mely mindig jó példát mutat,
S szövetségül ragyog fölöttem,
Jelölve a legszebb utat.

És jóságának száz jelére
Büszkén, híven emlékezem,

Elhalmozott gyakran kegyével,
Bár nem is volt tán érdemem.

Buzgó imám! Kulcsolt kezekkel
Mélyen meghatva rebegetem:
Magasztos lelkű pártfogómat
Óh áldd meg, áldd meg Istenem!

PLÉBÁNIAI HÍREK

2009. december - 2010. január

November 29-én, vasárnap kezdődött el az ADVENT, a karácsonyi ünnepekre való előkészület ideje négy héten át. Elmélekeztünk az ősi adventre, amikor a népek várakozták a megígért Megváltó eljövetele.

Adventi koszorút készítettünk örökzöld fenyőágából, melyre hila szalagot kötöttünk, és négy gyertyát állítottunk rá. A zöld szín a remény színe. Az örökzöld fenyőágak az örök élet reményére utalnak. Vasárnaponként egyel-egyre több gyertyát gyújtunk meg a koszorún, s egyre nagyobb fényt árasztanak. Ezzel emlékeztünk arra, hogy az idők folyamán a jövőndölesekől több gyertyát gyújtunk meg a koszorún, s egyre nagyobb fényt árasztanak. Ezzel emlékeztünk arra, hogy az idők folyamán a jövőndölesekől egyre több tudat meg az eljövendő Messiástól. A hila szín a bűnbánat színe. A hila szalag arra figyelmeztet, hogy bűnbánattal, szenygyónással készítsük fel lelkünket Jézus fogadására.

Szentatldozással igazi a karácsony megünneplése. Szentgyónás elvégzése lehetőséget biztosítunk, így a hétköznapi misék, mint a vasárnap-i órák a pásztorok-, és de. 10 órák az ünnepi nagymisével. 8 órák megünneplését az egész misével kezdjük, majd folytatjuk reggel 8 órák a pásztorok-, és de. 10 órák az ünnepi nagymisével. A 10 órá misén az iskolások pásztorjátékot adnak elő. December 26-án, szombat karácsony másnapján: Szent István az első keresztény vértanú, szentmise 8-kor és 10-kor. December 27-én, Szent Család vasárnapja. Jézus, Mária, Szent József ünnep. Szentmise: reggel 8-kor és de. 10-kor. Szent János apostol, evangélista ünnep ebben az évben elmarad. December 28-án, hétfőn, Aprószentek, a Betlehemben megölt két even-ali fiúk ünnep. Ezen a napon reggel 8-kor szentmise. December 29-én, kedden, és december 30-án, szerdán este 5-kor szentmise. December 31-én, csütörtök, este 5 órák szentmise, szilveszter évi végi haladás, ismertetjük a 2009. évi hitélet statisztikát. Január 1. péntek, ÚJÉV: Száz Mária, Isten Anyjának az ünnep, a Béke Világnapja. Szentmise: reggel 8-kor és de. 10-kor. Január 3-án, vasárnap, VIZKERESZT: Urunk megjelenésének az ünnep. Január 8-án, pénteken tartjuk meg az első penteki szentmisét és a betegek áldozatát. Január 10-én, vasárnap, Urunk megkeresztelkedésének az ünnep. Január 17-én, vasárnap kezdődik az ökumenikus imanyolcad, és a kö-vekező vasárnapon Január 24-én fejeződik be. Egész héten át imádkozunk a keresztények egységéért. Hirdetmi fogjuk, hogy templomunkban mikor fogadjuk református test-véreinket, és mikor fogunk mi menni testileileg az imaházukba. Keyelemteljes Karácsony, és áldásos, Boldog Újszentdőt kívánok szere-lettel: Fejes László

Jubiláló házások ünnep

November 15-én haladó szentmisével ünnepelték házasságötésük évfor- dulóját azok a párok, akik elfogadták Fejes László apát úr megíhvát. A 25, a 40, az 50 és a 60 éves házassági évfordulójukról megemlékező párokat köszönt a Himnondó is:

25 éve kötöttek házasságot: Schuster István- Berger Magdolna, Hu- ber János-Heidi Margit, Petzyk Andras-Angeli Mária, Schaffner István- Schult Erkel, Kunilla Tibor-Pánczel Csilla, Horczeg József- Koch Eva, Boda-Tóth László-Pittenauer Eva, Bergmann János-Márin Eva, Óvár- Zoltán- Tusor Magdolna 40 éve kötöttek házasságot: Angeli Menyhért-Horváth Mária, Rollmann József-Nemeth Mária, Szabadi József-Óri Edit, Gróf István- Kassai Mária, Dr Kunvárt József-Hermádi Enka, Gyurakovic József- Szamosi Mária, Lei Tamás-Wiedner Erzsébet, Biza Ferenc-Vezdan Margit, Wiedner István-Majer Erzsébet, Herner László-Arnold Tere, Valkai István-Losz Mária, Jónas Karoly-Clockner Tere 50 éve kötöttek házasságot: Magyar János-Markó Iren, Szabadi János-Bergmann Tere 60 éve kötöttek házasságot: Friedler Máttyás-Berger Tere, Schindler Tamás-Walter Magdolna

Nyílt levei

Címzett: Császárötles minden lakója (apnya és nagyja) Tiszelt Polgármester Úr, Képvisele-tesület, Császárötlesi Polgárok!

2009. november 24-én kiránduláson vettünk részt az Önök szép településén. Az útra készülvé tájékozódunk a kánuvólóról fahíjuk homlaján. Már az ott látotak is sok meglepetéssel szolgáltak, de minden várakozásunkat felülmúlták a helyszínen látotak. Ottelünk során megismerhetünk közösségi, szociális, kulturális szntertereket, az értékes helyismereti gyűjteményt, a kilátórtól pedig megcsodál- hatunk a falut és környéket a szikázó november végi napsütésben. Közönlük vendéglátást a kedves és minden igényt kielégítő kánuvólóról és a szélves vendéglátást valamint a polgármester úrnak, hogy sok elfoglaltsága mellett megtszélte bennünket és ismerette velünk a falu mlját és jelenét, a sok szép eredmenyt. Közönlük a kántor úrnak a megható orgonamuzsikát és a szociális otthon lakóinak a kedves fogadtatást.

Az önkormányzat hivatal épülete patnáas, a díszterem díperái, bútorzata visszazogottan elegáas. Ezek, bár kúlsőségek, sok mindent elárulnak az ide- látogatóknak. Számunkra felhívó volt ez az igényesség a sok lépészült falusi kultúrház, hívald után, ami sajnos ma megyenldben is általános. Jó volt látni a törekvést a közösségi sznterek bővítésére, szépítésére. Valami igazán személyes elmenyt is had említsék. Dr Erík Mária, aki Császárötlesén el, többünknek volt kedves tanára Baján, az Évös József Friskolán. Peldaképlnk, egyben barátunk, bizalmasunk is volt a rövid idő alatt, amíg már nyugdíjasként tanított minket. Erdéklődésünkre azonnal előkerült, nem vártá meg, hogy mi keressük fel őt. Nagy megtszélteles, barát gesztus volt ez a részertől. Közönlük. A szakmai programokat és az ebédet követően „szomjasan” sétáltunk el a fókápalani pinceóra s már alig vártuk, hogy megzélhessük a helyi „hagy- levét”. Vendéglátónk finom bora és zamatos pálmája még tovább fokozta jó hangulatunkat. Továbbra is legyenek búskek fahíjukra, elert eredményeikre és a megkezdett úton haladva építsek a jövőt. Hisz amint a kúasi szamasztú költő, Csér László is vallja „A Múlt szült a Jelen, a Jövő a Jelenben gyökerezik”. Tisztelettel és köszönettel: Tohá megyei könyvtárosok. Radnai Lászlóné, Illés Gyula Megyei Könyvtár

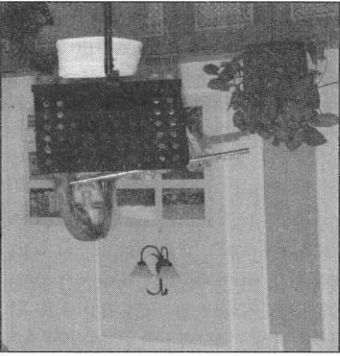
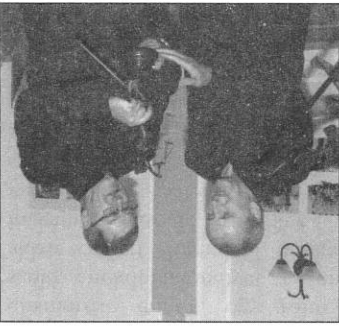
A szennyvízelvezető rendszer-és tisztító ünnepélyes átadása

„...megint előrébb léptünk, és nem is kis lépéssel”

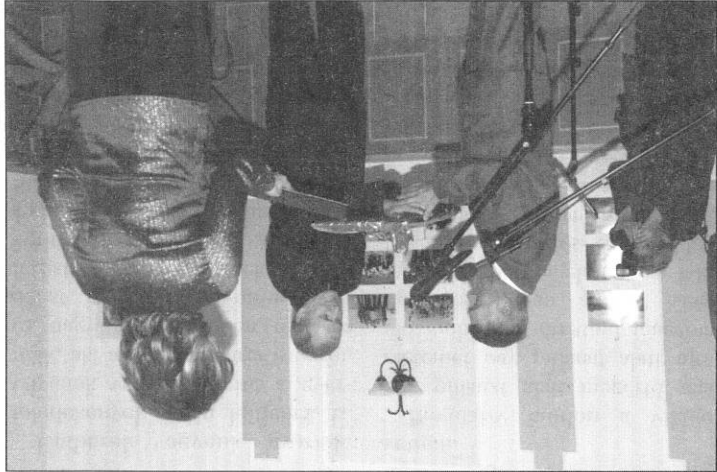
Szennyvízelvezető rendszer- és tisztító ünnepélyes át- adására került sor november 26-án, a Közösségek Házában. Erík József polgármester úr beszédében kiemelte, hogy a rendszer közel egymillióard kiépítése került- ebbén a tisz- titótelep teljes felújítása is benne van- és az egész falu, Császárötles valamennyi lakó- házat érintette. A vezetékrendszer megépí- tése nyolc hónap alatt történt meg, a próbázem vége az első kapavágást követő 14. hónapban, 2008. december 31-én fejeződött be. Ezt köve- tően hivatalosan is megszűnt a Vizi-Közmű Társulat, az

összes fennmaradó dolog az önkormányzatra szállt vissza. Megtörtént az Allami Szam- vevészek általános vizsgálata, amely az apróbb technikái és adminisztratív hiányosságoktól eltekintve a beruházás lebo- nyolítását elfogadtá, a számlák jogosságát elismerte. Eddig a lakásingatlanok több mint 80%- a (81,58%) kötött rá a szenny- vízrendszerre. A rendszer jól működik. A Polgármester Úr közö- nelet fejezte ki a képviselő- testületnek a támogatásukért, Hajós város polgármesterének és testületének, akik 1999-től kezdődően mindvégig hozzá- járulásukat adták ahhoz, hogy a szennyvízűnket egy közös tisztítsuk. A GEMENC-BAU tervezőinek, szakembereinek,

akik megírták a nyertes pályá- zatunkat. Dr Balogh Lászlónak támogatásáért. Alóltól Albert úrnak, aki képviselőként is sokat job- bizott azért, hogy Császárötles újból nyertes pályázatot kap- hasson a szennyvízre. Tette ezt annak ellenére, hogy az akkori Császárötles nyertes beruházás megépítését. Az OTP pénzin- tézetnek, amely bank az LTP teljes pénzügyi lebonyolítá- saig nagyfokú rugalmasságot, segítőkészséget mutatott. A kivitelező VAKOND Kft-nek, akik korrekt, szakszerű, a la- kossági kéréseket figyelembe

vevő, gyors munkát végeztek. A Vizi- Közmű Társulat tagja- inak, akik folyamatosan, sokat dolgoztak az eredmény elére- se érdekében. Végezetül a tele- pülési szennyvízcsatorna-hálózat építése során végzett szervezé- si, koordinálási, és lebonyolítási munkájáért elismerésben része- stette Angeli János elnököt, Frémer Gábor, Liska Antal, és Vörös Györgynét, valamint a sikeres császárötlesi beruha- zások megvalósításában nyújtott támogatásáért. Deák István-t, a Bács-Kiskun Megyei Területfej- lesztési Tanács Elnökét. A szennyvízcsatorna-háló- zat felépítés átadásán Banyai Gábor, a Bács-Kiskun Megyei Közgtyűles Elnöke és Erík József Polgármester Úr vágta

Császártöltésről indultak

Emlékezés a szülőfalura

Tisztelt Falumbéliek! Kedves Császártöltésiek!

Mindannyian ott az 54-es út mentén, a Báger suttogta szelíd dombok között, Csalától egészen Hajósig, Kiskőröstől Bajáig, vagy Dunavecseig, Budapestig és mindenhol ahol élnek ennek a falunak leszármazottai. Mondanám hozzátok szólok. Nem kiáltvány amit mondani akarok, nem is több és talán nem is más, mint olyan amit bárki is írhatna akinek kedves a föld ahol született. Ahol élt, ahol megtapasztalta és megtanulta a szó íztét, ahol értelemmel töltődött a gondolat, utánózhatalan ízzé illant a kenyér, fájdalomná történelmi tapasztalat és reménnyé a sóhaj.

Emberek vagyunk, gyarlók, feledékenyek, talán hűtlenek is. Olyanok vagyunk, mint a gyermek, aki a világot akarja ismerni, és nagy igyekezetében még az évet is felejt. Bennünket is forgat, dobál az időkerék, kapaszkodunk, hogy talpon maradjunk. Feledjük is talán ebben a nagy forgatagban, hogy minden időben legbiztosabba kapaszkodónk édesanyánk keze, legbiztosabb támaszunk a föld ahová születünk, a legédesebb íz a nyelv amit beszélünk, a legtisztább erő a hit, amit gyermekként magunkba szívunk. Nem vagyunk több mint egy labda a dombtetőn, amelyik megpihen egy kis gödröcskében és nem is mozdul ki onnan, csak akkor ha érkezik egy kis „aktiválási erő” mely a gödör peremére segíti. És onnan már energiája révén a domb alján találja magát.

Így kerültem én is most legutóbb Császártöltésre, egy meleg hangulatú kedves találkozóra, melynek élménye mindig bennem fog maradni, amíg élek. Berger Kati és Fürjes Gyuszi voltak az én aktiválási energiám, tőlük kaptam az erőt, hogy ott legyek azon a találkozón, amelyet abból az alkalomból tartottunk, hogy 50 évvel ezelőtt fejeztük be az általános iskolát.

Alkalmam volt többször átélni és megtapasztalni azokat az időket, pillanatokat és élményeket, amelyek meghatározták az életemet.

met. Nem újkéletű megállapítás ez tudom, hiszen pedagógusként szülőként, a gyermekkor meghatározó erejét mindig számításba vettem.

Revelatív módon a világot egy pillanat alatt megértő saját életemet egy pillanat alatt újra-élő embernek éreztem magamat november 28-án, amikor Kecel felől érkezve megláttam a falutáblát: Császártöltés. Úgy éreztem mondanom kell valamint ennek a falunak. El kell mondanom, hogy életem talán minden percét ebben a faluban éltem, noha valójában 14 éves koromban elköltöztem. Először Bajára, az akkor még Frankel Leó német nyelvű gimnáziumba, majd Szegedre, ahol tanár lettem, és ezt követően egy Pest megyei községbe, Dányba, ahová férjhez mentem, és ahol tanítottam biológiát, földrajzot, majd később németet, egészen 2005-ig. Ma már tudom, hogy egész életemen át elkísért a szülőfalum szeretete. Nem volt ez mindig tudatos bennem. Nem is mindig cselekszik az ember tudatosan. A tudatnak nemcsak felszíne van - ami persze nem keverhető össze a felszínességgel - a gondolat nemcsak a felszínen, de a tudat alatt is megfogalmazódik. És megfogalmazódik a lélekben is. Talán ez a hármasság egyszerre vett erőt rajtam, amikor az előbb említett találkozóra érkeztem. Egyszerre e rohantak meg az emlékek, egyszerre csaltak könnyet a szemembe. A hála könnyeit. Az emlékezés könnyeit. Az öröm könnyeit.

A hála könnyei az Istent

dicsérték. Hogy ilyen szép szülőfalut adott nekem. Hogy szerető jó szülőket adott, olyanokat amilyen magam is szerettem volna lenni. Akik szorgalmukkal, meg nem alkuvó küzdelmükkel, mindig mellettem álltak. Elkísérték „új hazámba” is, mert Dányhoz közeli Gödöllőre költöztek, és ennek a szép városnak csendes temetőjébe pihennek már több mint tíz éve.

Az emlékezés könnyei az iskolát juttatták eszembe. Tanárait, tanítóimat, akik példaként álltak előttem, és akik nyomdokába lépve igyekeztem magam is jó pedagógusnak lenni.

A pajtásaimat láttam a könnyeimben át, akikkel le-leszaladtunk a Bágerhez, a tiltás ellenére. Felejtethetetlen iskolai élményeim jöttek elő a példás rend és fegyelem, mely megtermelte a maga gyümölcsét.

Gyönyörű gyermekkori élményeim a kántálások, a maszkába öltözés, a sok móka és játék, a felnőttek vasárnap délutáni kártyajátéka, az üvegekben a finom bor. A mértékletesség, a szorgalom, kitartás és a remény évei voltak ezek. A mértékletességre, a szorgalomra, a megtermelt javakat beosztó életre, a gyarapodásra, a tiszta környezetre a sváb mentalitásra neveltek, mely megtartó erő volt ennek az új hazába költöző népnek. Évszázadon át elismerése ennek, egy rólunk szóló anekdota, melyet férjem akkor szokott elmondani, amikor magam is hasonló értékeket követve kikényszerítem a kérdésre a választ: „hogyan keletkeztek a skótok? Hát úgy, hogy a svábok elzavarták a pazarlókat.”

Örült a lelkem, amikor megláttam a szépen renovált templomot, a köztéri szobrokat, a szépülő tereket, az igényes házakat. És megláttam a kedves ismertősöket, rokonokat, barátokat az öröm könnyein keresztül.

Bánáti Miklós bácsi könyveit olvasgatom olykor-olykor. Édesapám, míg élt gyakran találkozott Gödöllőn Epres Jánossal, aki az első igazgatója volt a gödöllői gimnáziumnak, nagy barátságban éltek. El-ellátogatott édesanyámékhöz Kistarcsáról Nemes

Vince bácsi, akik a Felvidékről költöztek az utcánkba. Mind-mind olyan emlék, amelyik azt erősíti, hogy ez a nép, ez az új hazát kereső és találó nép nem volt soha gyűlölködő, nem volt bosszúálló, minden örömét bánatát, keservét a munkába fektette, és egy erős gyarapodási kényszert követve az ország egyik legszebb településévé fejlesztette Császártöltést. Ezt a szellemet én is hordom magamban.

Ha sokszor nem is jártam az elmúlt években szülőfalumban, de el nem felejtettem. Ennek egyik legbiztosabb bizonyítéka gyermekeim, akik már felnőve Gödöllőn önálló családot alapítottak. Lányom is, fiam is egyetemre végeztek, az én példám nyomán szeretett faluként tisztelik a Töltésieket. Férjem, mint tanár, szociológus és polgármester immár 20 éve nagyrabecsüli az én szülőfalumat, és meglepő identitással viseltetik iránta. Anna unokám két esztendő, Jánoska négy éves, ők az Éva gyermekei, az első osztályos Csanád pedig a fiamé, Csabáé, gyakran énekelek nekik német dalokat a mese után, ha nálunk vannak.

Azt mondtam az előbb, hogy nem kiáltványt írok. Nincs ehhez sem felhatalmazásom, de tehetőségem sincs erre. Van viszont bennem egy erős elkötelezettség azon emberek iránt, akiknek anyanyelvemet köszönhetem. Akiknek magyarságomat is köszönhetem. Nagyrabecsülöm azt a faluközösséget, szülőfalum minden lakóját, akik kimondva-kimondatlanul is erőt és belső tartást adtak nekem. Kitartást is a nehézségekhez, erőt a sikerekhez, bizalmat és reményt tévó lépéseimhez. Hogy mit jelent nekem Császártöltés, azt talán leg-tömörebben, legplasztikusabban azzal tudom kifejezni, hogy két himnuszt mondhatok magaménak. Elsősorban a magyar himnuszt, ezt követően a németet.

A magyar himnusszal imádkozom Istenhez, hogy áldja meg ezt a sokat próbált és hűséges közösséget, a németajkúak közösségét, és benne szülőfalum Császártöltés népét. Adjon erőt

a küzdelmekhez, kitartást a nehézségek elviseléséhez, bátorságot az örömhöz, elég lelki erőt a szenvedéshez, méltóságot az emlékezéshez.

Olvasom császártöltési újságot, amit elküldtek nekem. Valaki Dsida Jenő Magyar zsoltárából idéz benne. Ennek egyik szép gondolatára utalva mondom én is: „üljetelek mellém”. Üljetek ide, hogy én is magamat mellettek tudjam. Úgy, mint az iskolában. Úgy, mint a szép étteremben, ahol elköltöttük közös ebédünket mi immár 64 évesek. Tudnunk kell, hogy nehéz időben rajtunk csak az egység segített. Isten áldását kérem a falu egységére, rokonaimra, barátaimra, osztálytársaimra. Ha úgy látszik majd, hogy életünk megül a dombokon,

mint egy labda a mélyedésbe, akkor legyen mindig ebben a faluban valaki, aki aktiválási energiát nyújtva új erőt kölcsön-

nöz a szunnyadónak, hogy régi hitében fényében és Istenében írhasson ez a nép még sok-sok 250 esztendőn ebben a hazában, mely gyermekeinknek is, miként magunknak immár szülőföldünk. Legyen köztünk és bennünk embertársaink iránt szeretetet, mert az nem más, mint Isten szeretete az értünk földre szálló Krisztusban.

Békességben fogant megújuló szeretetet hozzon a karácsony szülőfalum minden lakosának és a hozzá kötődő emberek minden egységének.

Dány, 2009. december 6.

Gábor Andrásné
(Lóczy Mária)

„A mesém már tovább nem szól.”

Búcsú Gönczi Károly Tanár Úrtól

„A tollam már jól elfáradt
Mesém patakja kiszáradt.
Kiesett kezemből a toll
A mesém már tovább
nem szól.”

November 13-án érkezett Gönczi Károly Tanár Úr levele Kálcsáról, és a fent idézett négysoros verssel fejeződött be. Rá egy hónapra kaptuk az értesítést arról, hogy meghalt. Kácsi bácsi talán megérezte a közelgő véget, talán így akart elbúcsúzni szeretett, soha nem felejtett falujától. Nem tudhatjuk. A „kusza gondolatai” mind-mind a búcsúról szólnak: emlékezés a családról, az egykori társakról, barátokról, a gyermek-és ifjúkor szeretett helyszíneiről.

Most, utolsó gondolatainak megjelentetésével a Hírmondón keresztül az ismerősök, tanítványok nevében búcsúzunk: Nyugodjon békében Tanár Úr!

„Egy vén öreg ember kusza gondolataira nem kíváncsi senki. De megkérem, ha van ideje olvassa el, és ha talál benne valami érdemleges említésre méltó részt, felhatalmazom, hogy a lapjokban felhasználja. A szöveg módosításához, rövidítéséhez hozzájárulok. Ha nem tud belőle felhasználni semmit, nyugodtan dobja a szemétkosárba! Elnézését kérem a zavarásért. Tisztelettel: Gönczi Károly.”

Ki ez a Gíngler? Mit keres

itt? Igen, az apai nagyapám Peter Gíngler volt, az első világháború után vette fel a Gönczi nevet. Nagyanyám Anna Stecher volt. Mindketten Torontál megyei svábok voltak. Apám is jól beszélt a nyelvet, mindent megértett. Azért beszélt mindig magyarul, hogy a gyerekek és a felnőttek megtanuljanak magyarul beszélni. Emlékszem olyan asszonyra, aki még a 40-es években sem tudott magyarul beszélni.

Osztálytársaim, barátaim sváb gyerekek voltak, így játék közben én is megtanultam a nyelvet. Középiskolás koromban nyáron a Báger folyóhoz jártunk fürdeni. Sokat úsztunk és estére bizony megszomjaztunk. Mivel úszni tudtunk a Báger vizét nem ittuk. „Ki a Báger vizét issza, Nem lesz abból Bornemissza, Jobb nála a kadarka, pincehideg, van zamata.” Hát ugye kinek volt legközelebb a pincéjük? Így került sor Pelényi Matyiék, Angeli Tamásék, dr Angeli Istvánék pincéje. Amikor beléptünk a hűvös préházba így köszöntöttük a pincét: „Klopszasz Krist Khellerle!”

Valamikor régen a Glocker házban laktunk Császártöltésen. Stefi bácsinak volt egy fia, akit szintén Stefinek hívtak. Stefi idősebb volt nálam néhány évvel. Egy házban nevelkedtünk, úgy éltünk, mint a testvérek. Ha Midi néni lekváros kenyeret adott Stefinek, nekem

is adott. Ha anyám valamilyen süteményt sütött, abból Stefi is kapott. Úgy, ahogy teltek az évek középiskolás korunkban is egy helyen laktunk Kálcsán. És mit hoz a sors, tanulmányaink befejezése után egy tantestületbe kerültünk. Császártöltésen tanítottunk. Nagyon megdöbbentett Stefi halála. Nem volt előtte beteg, még élhetett volna, hisz nem volt még olyan öreg. Stefi temetésén találkoztam Éva nénivel, Glocker Ádám bácsi

feleségével. Sírva borult a nyakamba, hiszen sokat nyaraltam náluk a tanyájukon, Polgárdin. Volt egy hasonló korú fia, Feri, aki katona korában öngyilkos lett. Már tanító volt a fia, elvesztése nagyon bántotta. A találkozás és Stefi temetése írásra ösztökölt. „Wir werden auf Dir immer Denken. Wir können Dich nicht vergessen. Du währst nur ein lieber Gast auf Erden. Du würdest von Himmel zu uns herunter bleiben.”

Hírek innen-onnan

-A „Gösser Mikulás” az idei évben is meglátogatta az óvodásokat, akik rövid kis műsorral köszöntötték. A Mikulás minden gyermeket édességsomaggal ajándékozott meg.

- Karácsonyi ünnepséget rendeztek a Nyugdíjas Otthon lakóinak december 15-én. Ez alkalomból a helyszínen ünnepi szentmisét tartott Fejes László apát úr, majd a 2. osztályosok betlehemi játékát nézhették meg az idősök.

- Császártöltés Önkormányzata - folytatva a sokéves hagyományt - a település valamennyi 80 év feletti lakóját karácsonyi csomaggal lepte meg.

- Az óvodai karácsonyi ünnepséget december 17-én, csütörtökön tartották a legkisebbek. Az ünnepségre a nyugdíjas óvónénik és dajkák is meghívást kaptak.

- Megjelent a császártöltési születési Gróf József költő legújabb verseskötete Ostoba tél címmel. Az ünnepélyes könyvbemutatót a kálcsai Dózsa György Gazdasági, Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium könyvtárában tartották december 17-én.

- December 20-án 16,00 órai kezdettel tartjuk a Mindenki Karácsonya ünnepséget a Teleház sportcsarnokában. Minden érdeklődőt szeretettel várunk az óvodások és az iskolások ünnepi műsorára, majd az azt követő vendéglátásra, süteményre, forralt borra.